Yıl: 2 — Sayı: 79
16 Aralık 1949 Cuma
İdarehane: Ankara cad. No. 33 İstanbul
Telefon : 25088
FİYATI 10 Kr.

Hürbilek

İSTANBUL IŞÇİ SENDİKALARI BİRLİĞİNİN ORGANIDIR

Grev, sadece enerji israfıdır

Yunus Çimento Fabrikası İşçileri Sendikası kongresinde mühim işçi dâvaları görüşüldü

Bir delege : "Dâvamızın yürümesi için tek çare, Sendika etrafında toplanmamızdır„ diyor

1 Haziran 949 tarihinde kurulan Yunus çimento fabrikası işçileri sendikasının ilk genel kurul top'antısı Pazar günü saat 10 da Kartal Halkevinde yapılmıştır. Kongrede Sendikalar Birliği Başkanı Zühtü Tetey ve Yönetim kurulundan Vahit Ceyişakar, Ziya Üçer ve Yaşar İyidoğan hazır bulunmuşlardır. Kongre divanı seçiminden sonra Başkan Yusuf Bülay sendikanın kuruluşundanberi yaptığı işlerden bahseden kısa bir konuşma yapmıştır.

Bundan sonra Niyazi Can da söz alarak tüzükte bazı tadilât teklifinde bulunmuş teklifleri kabul edilmiştir. Bu değişiklikler meyanında evvelce beş kişi olarak tesbit edilmiş bulunu'an idare hey'eti 11 kişiye çıkarılmıştır.

Bundan sonra hesaplar tetkik edilmiş ve muvakkat yönetim kurulu ibra edilmiştir.

Müteakiben dileklere geçilmiştir. Söz a'an Mustafa Kırlangıc güzel bir konuşma yaparak sendikanın ve sendikacılığın ne demek olduğunu etraflıca izah etmiştir. Mustafa Kırlangıç ezcümle demiştir ki:

Türk işçisi için gerekli mevzuatı yaratan bir Bakanlık kuran, sosyal sigortaları meydan getiren, iş bulmayı bir hizmet haline sokan Büyük Meclis iş âlemimizin yapıcı kuvetlerini toplanmak, teşkilâtlanmak, hak ve hürriyetlerini de sağlamış bulunuyor. Bütün bu teşebbüsleri geniş bir hürriyet'er rejimi içinde ve zengin olmayan bir memlekette sanayileşmenin henüz ilk safhasında başarmakta olan Büyük Meclis Türk sendikaları kanununu öz bir demokrasi anlayışının eseri olarak yaratmış bu'unuyor. Sendikalar kanunumuzun mütekâmil bir sendika tipi yaratmakta olduğunun objektif delillerini gözden geçirelim. Arkadaşlar..

1) Türk sendikalarını hükûmet değil bizzat işçilerimiz kuracaktır.

2) Sendikalara girmek ve onlardan çeiklmek serbesttir.

3) Send'kaların gelişmesini sağlayacak amiller bertaraf edilmiştir. Hiçbir parti sendikamıza müdahale edemiyecektir. Mes'ekten olmayanlar sendikalara giremiyeceklerdir. Ve onları asıl maksatlarından inhiraf ettirmiyeceklerdir. Bu şüphesiz işçinin fert olarak siyaset'e urğaşmasına veya dilediği siyasî çatıya girmesine mani olmayacaktır. Ancak sendikalar, sendika olarak siyasî cereyanların dışında kalacaklardır.

4) Sendikamız demokratik yetkilere sahip olacaklardır. Kollektif sözleşmeler aktedebi'eceklerdir.

(Devamı 4 de)

Lüzumsuz bir gayret

Bir sendika temsilcilerini Ankaraya gönderirken, Birliğin teşebbüsü ile işçi çıkartmaları burada önlendi

Ankara (Özel) — Son zamanlarda İstanbu'da bazı hususî mensucat fabrikalarının ve bu arada Çikvaşvili ve Adalet mensucat fabrikalarının iş hacmini daraltmak zorunda kaldıkları ve bu sebeple işçilerinden bir kısmını çıkartmıya hazır'andıkları haber alınmıştır.

İstanbulda vali muavininin başkanlığında yapılan ve Bö'ge Çalışma Müdürü ile ilgili sanayi ko'ları temsilcilerinin katıldıkları toplantıda geçici olarak iş hacmini dara't mak mecburiyetinde kalmış olan fabrikalardan kimsenin çıkarılmaması, fakat buna mukabil günlük çalışma müddetinin beş saat olarak tesbiti kararlaştırılmıştır.

İstanbul Adalet Mensucat Fabrikası ustalarından iki temsilci bulundukları işyerlerinin iş hacmini daraltmaları ha'inde bir kısım arkadaşlarının karşılaşacakları durumu ilgili makamlara arzetmek üzere mensup bulunduk'arı İstanbul Mensucat Sanayi İşçileri Sendikası tarafından Ankaraya gönderilmişlerdir. Bu temsilciler Çalışma Bakanı tarafından kabul edilmiştir.

Temsi'ciler, daha evvel Ankara-

(Baştarafı [illegible] de)

İsabetli bir baraat karar

Ankara (Hürbilek) — Bundan bir müddet evvel hesaplarında uygunsuzluk bulunduğu iddiası i'e Blöge çalışma müdürlüğü Ankara garsonlar sendikası başkanı Şerif Kayral aleyhine dâva açmıştı.

Ankara ikinci as'iye ceza mahkemesinde devam eden duruşmada savcı Fahri olarak yapılan bu gizli işlerde uluorta kusurlar aramanın doğru olmıyacağını söylemiş ve Şerif Kayra''ın beraatını istemiştir.

Mahkeme Şerif Kayral'ın beraatınta karar vermiştir.

Bu beraat kararı işçiler ve bilhassa sendika idarecileri arasında büyük bir memnuniyet uyandırmıştır.

Tensikata devam mı ediliyor ?

Adalet Mensucat Fabrikası işçilerinden bir gurup idarehanemize kadar gelerek son tensikat hâdisesi hakkında şunları söylemiş'erdir:

«— Vilâyet ve Bölge çalışma müdürlüğünün işverenlerle yaptıkları top'antıda tensikata tâbi tutulan işçilerin muvakkat bir zaman için 8 saat mesainin 5 saate indirilerek tensikatın durdurulması kararlaştırılmıştır.

Adalet fabrikası tensikatın yalnız iplikhanede durdurulabi'eceğini, diğer atölyelerde tensikata devam edileceğini tebliğ etti. Halbuki biz açıkta kalmaktansa beş saate de razıyız. Az ücretle hiç o'mazsa zarurî ihtiyaçlarımızı karşılarız. Kıymetli valimiz ile Bölge Çalışma müdürünün dikkatini çekeriz.»

Bu beyanatı veren Şükrü Baturay diğer arkadaşlarının da düşünce'erine tercüman olduğunu ilâve etmiştir.

İhtiyarlık Sigortası Kanununun tatbikine başlanırken

Elektrik ve motörlü taşıt işçileri sendikasının kanun hakkında bir görüşü

İstanbul Elektrik ve Motorlu taşıt işçileri sendikası yönetim kurulundan bir mektup aldık. İhtiyarlık sigortası kanunu hakkındaki sendikanın görüşünü açıklıyan bu mektubu aynen neşrediyoruz. Yalnız belirtmek isteriz ki bu görüş münhasıran mezkûr sendıkaya aittir.

İşçi dâvasını eline alan hükûmetimiz büyük emekler sarfederek meydana getirdiği ve 1 Nisan 9550 tarihten itibaren yürürlüğe girecek o'an 5417 sayılı ihtiyarlık sigortası kanunu hakkında sendikamıza kayıtlı üyelerimizin vaki şikâyetleri üzerine inceleme yapan kurulumuz aşağıdaki neticeye varmıştır.

1 — İstanbul Elektrik ve Motorlu taşıt işçi'erinin yüzde doksanı hakikî bir meslekî bilgiye sahip olmayıp pratik usullerle yetiştirilmek sureti'e görevlendirilmiş olduğundan her ne sebeple olursa olsun bugün çalıştığı işyrlerinden ayrıldıktan sonra ikinci bir işyerinde

(Baştarafı 2 de)

Bu ne biçim karar

Ankara Otobüs İdaresi işçileri 10 saat aç bırakıyor

Ankara (Hürbilek) — Ankara otobüs idaresi son günlerde işçilerine yaptığı bir tamimle sefer halinde bulunan arabalarda çalışan şoför, biletçi ve kontrolların vazifeye başladıktan sonra mesaileri nihayet buluncaya kadar hiç birşey yiyemiyeceklerini, yedikleri takdirde cezalandırılacaklarını bildirmiştir.

Halkın arasında peynir ekmek yemek gibi çirkin manzaraların önüne geçmek gayesiyle yapıldığı âşikâr olan bu tamim maalesef işçiyi çok kötü duruma sokmaktadır. Çünkü sabah saat 6 da garajda bulunacak işçi sabah kahvaltısını evinde 5 de, azamî 5,30 da yer. Bu adamın mesaisi saat 15 de sona erdiğine göre yine yemek yemesi 15,30 u bulmaktadır.

Kendisine yüzlerce insanı bir yerden diğerine selâmetle taşıması için emanet edilen şoför sekiz - on saattir açsa ve gözü karardığı için bir kazaya sebep olursa veya binlerce bilet kesen bir biletçi müşteriye beş yerine on lira öderse suç bu işçide midir, yoksa onu bu şartlarla çalışmağa mecbur edende mi?

Bu kadar uzun müddet fasılasız çalışmağa mecbur etmek acaba 3008 sayılı kanunumuzun 42 inci maddesine aykırı değil mi?.

Anketimizin uyandırdığı derin alâka

Ankara Basın Teknisyenleri Sendikası Genel Sekreteri İsmail Teber diyor ki

AHMET TOPÇUYA AÇIK MEKTUP

Eski bir cemiyetçi ve sendikacıyım. Resminden gördüm ki henüz pek gençsin, toysun. Yazıların hakikate uymuyor. Ele aldığın mevzu pek naziktir. Arkadaşlarımızı yanlış yola sevkedersen bunun vebali büyüktür, altından kimse kalkamaz.

—

İşçinin hakkını araması için üç yol gösteriyorsun ve bunlardan sınıf mücadelesi yolunu tavsiye ediyorsun. Yazında aynen şöyle yazıyor: (Sınıf mücadelesi yolu! Bu yol her sınıfın kendi kuvvetlerine dayanarak hak'arını elde etmek yoludur!) Bugünkü usulü yani devletin aracılığını beğenmiyorsun ve diyorsun ki: (Delvet işveren sınıfının diğer sınıflar üzerindeki hakimiyetini temsil ett'ğinden) her hangi bir ihtilâftan dolayı lehimizde karar vermez diyorsun. Ne kadar yanlış! Her ikisi de ne kadar hatalı bir görüş!

Ben Büyük Millet Meclisinin kuruluşundan beri onun matbaasında çalışan 30 yı'lık bir mürettibim. Büyük Millet Meclisinin zabıtları günü gününe bize gelir, biz basarız. Meclisin dışında olmakla beraber onun içinde imiş gibi çeyrek asırdanberi olup biteni takip ettim. Kaç devre değişti, nice mebus'ar geldi, niceleri gitti. Fakat bunca zamandır işçilerin lehine olarak Meclise gelip red olunan bir kanun bilmiyorum. İşçi için gelen kanunlar tereyağından kıl çeker gibi mec'isten çıkar. Bilirsin ki Meclis milleti temsil eder, Türkiyenin dört bucağından orada insanlar vardır. Bu insanlar memleketlerinin ileri gelen'eridir. Bu gösterir ki işçi sınıfının Türk milleti nezdinde bir itibarı vardır, sevgisi vardır. İşte bizim en büyük temennimiz budur. Büyük Türk milletinin kalbindeki bu sevgiyi ve itibarı kaybettiğimiz gün hapı yuttuk demektir.

Sorarım sana ey genç arkadaşım karın doğurduğu zaman sana bir tahtada ödenen 120 lira nereden geliyor? Ana'ık sigortasının primini sen mi veriyorsun yoksa işveren mi? Bunu işverenin verdiğini galiba bilmiyorsun çünkü aksi takdirde (Devlet işveren sınıfının hakimiyetini temsil ediyor) diye yazmazdın. İşveren hakimiyetini temsil eden bir Meclisten böyle bir kanun çıkar mı idi?

İhtiyarlık sigortasında sana bağlanacak ge'irleri bir araya getirmek için para toplamak lâzım. Bu para nereden geliyor, bunu her halde bilirsin. Kazancımın yüzde

(Baştarafı 2 de)

İhtiyarlık sigortası kanunu

çalışabilmesine imkân omadığına göre esasen çoğu köy'ü olan üyelerimiz 5 inci madde hükümlerini yerine getirmeğe imkân bulmadan bilmecburiye köylerine gitmek zorunda kalacaklar ve 9 uncu maddede belirtildiği veçhile bugün iş hayatına atılan sigortalı 15 yıl daha çalışsa hiçbir fayda göremiyeceklerdir.

2 — 14 üncü maddede beyan edildiğine göre 5 inci maddedeki hükümleri yerine getiren sigortalının ölümü halinde genç dul kalan eşine üç sene maaş verilmekte, ondan sonra kesilerek elli yaşını doldurduktan sonra ölenmemişse tekrar maaş bağlanmaktadır. Halbuki sigortalının dul kalan eşi evlenmek istemez veyahut yetim çocukları kamış ise hiç evlenmeğe lüzum görmeden yetimlerini büyütmek isterse bu gibiler hakkında hiçbir kayda tesadüf edilmesiğine göre esasen yıkılan bu yuva tamamen dağılmak mecburiyetinde bırakılmaktadır.

3 — Her bakımdan daha müsait şartlar içinde çalışan memur vetandaşlara bir hizmet sene müddeti konulduğu halde sabahın erken saatlarından gecenin en geç saatlarına kadar binbir çeşit müşkülâtlarla günlerini tamamlamağa çalışan sigortalılara bir çalışma sene haddi göster'lmeyip 60 yaşına kadar uzun bir müddet ayrılması işçilere sigortadan faydalanma hakkını da kapamaktadır.

4 — Emeklilik hakkını kazanmış olan sigortalı kendinde çalışan kudreti görerek tekrar çalışmak arzu ederse kanun hükümlerine göre işyerlerinde ça'ıştığı takdirde önce bağlanan ödeneklerin azaltılması veya kaldırılması gibi kayıtların da sigorta'ıyı üzdükü muhakkaktır.

Sağlık bahisleri :

HASTALIK SİGORTASI

Yazan: Behzat İLHAN

Halbuki Çarlık zamanında her iki taraf da prim ödemekle mükellef bulunuyordu. Taraflara taahhüt'er yükliyen mikst bir tarzda prim ödeme şekilleri, bugün ekseri memleketlerde uygulanmaktadır: Avusturya, Çekoslavakya, Yunanistan, Macaristan, Lüksenburg, Yugoslavya ve Fransada (Alsas Loren) hastalık sigortası primi, sigortalı işçilerle işverenler tarafından ödendiği halde, İsviçre Kantonlarında sigortalılar'a hükûmet tarafından tediye edilmekte; Belçika, Bulgaristan, Norveç, Polonya ve bir kısım Fransa ve Almanyada ise, prim ödeme işine üç unsur da katılarak sigortalı şahıslarla işveren ve hükûmet masrafiyle müştereken verilmektedir.

Tasarlanan kanunda, sigortalıya sağlanacak yardım ve ödeneklerle zaruri idare giderleri için lâzım gelen paranın ihtiyarlık sigortasından olduğu gibi işverenle işçiden yarıyarıya alınması prensibi güdülmüş ve bu surette, prim nisbeti % 4 olarak tebit edilmiştir. Primlerin hesabında, ödeneklerin hesabında olduğu gibi, aylık ücret tutarı esası kabul olunmuş; ücretsiz çalışanlarla günlük kazançları iki liradan aşağı olan işçilerin sigorta primlerinin, iki lira üzerinden hesaplanması ve aradaki farkın işverenden tahsili uygun görülmüştür.

Külfet ve vecibe'er mevzuunda karşılıklı bir anlayışın ve eşit bir bağlanışın meydana getirdiği bu durum, millet hayatında bize en hakikî ve en güzel bir sosyal dayanışma örneğini vermektedir. İşçilerimize b'r yandan haklı oldukları esaslı teminat yaratılırken, diğer yandan da işverenlerimiz için geniş menfaat'er sağlanmıştır. Çünkü bu garantilerle, çalışan işçinin iş gücü ve çalışma randmanı fazla olacaktır. Şu hale göre, İşçi Sigortaları Kurumunun yaptığı hizmet ve yardım'ar, devletin işçilere ve işverenlere sağladığı nimet ve faydaların başında gelmektedir.

Kanunun, primle ve d'ğer sigorta işleriyle ilgili madde'eri üzerinde Meclis komisyonlarında ve Kamutayda yapılacak etraflı inceleme ve derinleştirmeler sonunda, daha olgun ve kifayeli, maksat ve ihtiyaca daha yarar ve elverişli bir hale geleceği tabiîdir.. Büyük Millet Meclisi ve onun Hükûmet'eri feyizli yurdumuzdaki genel kalkınma havası ve hamlesi içinde, asîl ve fedakâr Türk işçisinin kadirşinas ve vefalı tarihine kendini daima hayır ve şükranla yadettirecek birçok iyi iş'er ve eserler kaydettirmiştir. Bu kanunun da lâyık olduğu ilgi, değer ve hassaslıkla ele alınarak kısa bir zamanda tatbik sahasına konulacağını ve bu suretle, işçi sağ'ığı alanında önemli bir ihtiyaç ve boşluğun doldurulmuş bulunacağını, ümit ve temenni ediyoruz.

Behzat İLHAN

Garson kursu açılıyor

Ankara (Hürbilek) — Lokanta otel ve eğlence yerleri işçileri sendikasının teşebbüsü ile ve meslek erbabını muntazam bir teşkilâta bağlamak gayesi ile açılmasına çalışılan agrsonlar kursu önümüzdeki hafta içinde faa'iyete geçecektir.

Kurslar devamlı olarak faaliyette bulunacak ve şehirde çalışan bütün garson ve aşçılar bu kursta gösterecekleri başarıya göre sınıflara ayrı'acak ve ona göre de ücret alacaklardır.

Kursun hocaları belli olmuş ve kurs için hazırlanan kitap matbaaya verilmiştir.

EVLENME

Kutu fabrikası sendikası yönetim kurulu üyelerinden Halil Şeker ile kutu fabrikası sendikasından Melâhat Kaynar'ın evlenme törenleri 8.12.949 Perşembe günü Fatih evlenme dairesinde kalabalık sendika mensuplarının iştirakile yapılmıştır. Bu evlenmede şahitlikleri Müdür Müfit İlter ve Matba âmiri Muzaffer Sezginer yapmışlardır. Yeni sendikacı çiftlere saadetler dileriz.

İzmirden gelen heyet

Ankara (Hürbilek) — İzmir Mensucat işçileri adına bazı temaslarda bu'unmak üzere geçen hafta perşembe günü Abidin Tekön, Ömer Erçay, Ahmet Ünal'dan mürekkep bir heyet nAkaraya geldiler.

Bakanla ve Sigortalar Genel Müdürü ile konuşmalar yapan mümessi'ler bilhassa sigortalar kanununun 40 ncı maddesinin tefsiri için meşgul olmuşlardır. Çalışma Bakanı heyete meclise sevkedilmiş olan Hastalık'ar Sigortası, İş Mahkemeleri ve 3008 i tadil eden tasarı hakkında izahat vermiştir.

Temsilciler pazartesi günü Ankaradan ayrılmışlardır.

Grev ve Lokavt nasıl tatbik edilir?

Grev - lokavt serisinden üçüncü gelen "Grev ve Lokavt nasıl tatbik edilir,, başlıklı yazı, sırasında çıkamadığından, bugün basıyoruz:

İlân edilen herhangi bir grevin muvaffak olabilmesi için:

1) Müessesenin işgörenleri (İş kanununun işçi olarak kabul ettiği: veznedar, daktilo, sürveyan, ustabaşı, ambar memuru, kontrolcu gibileri dahil olmak üzere) sendikaya kayıtlı olacaklar.

2) Sendika üyeleri, disiplinli, birbirlerine bağlı ve müşterek bir programı ittifakla kabul edecek kadar anlayışlı ve basiretli olacaklar.

3) Sendika üyeleri arasında nifak, çekememezlik, kıskaçlık olmıyacağı gibi, şahsî menfaat peşine koşan kimseler bulunmıyacaktır.

4) Sendikaya mensup muhtelif zümreler: Amele, çırak, kalfa, usta, ustabaşı, yalnız bedenen çalışanlar, bedenen ve fikren çalışanlar arasında, grev hakkında görüş farkı olmıyacaktır, yani grev ittifakla kabul edilecektir.

5) eSndika üyeleri arasında, müesseseye satılmış hiçbir kimse (beşinci kol) bulunmıyacaktır.

Tecrübeli arkadaşlar bilirler ki, bu beş şartın biri bile hiçbir sendikada mevcut olamaz. Bu şartların hepsinin mevcut oaduğunu ve grev patladığını farzedelim. Greve devam edebilmek için, İstanbul bölgesinde ağır sanayi kurumlarında, grev yapanlardan her birine, ortalama günde beş lira, (yani ayda 150 lira, 300 işgören çalıştıran bir müessesede ayda (üçyüz bin) lira lâzımdır. Böyle bir grevin devam edebilmesini sağlıyacak paranın ise hiçbir sendikada, on senede bile toplanmasına imkân yoktur. Grev ilânında elde edilmiş böyle bir para —haydi var diyelim—. Ya!.. müessese sahibi grev ilân edildiği gün, ona mukabil bir buçuk ay lokavt ilân ederse? Bir ay sonra sendikanın kasası boş kalınca ne olacak? Tabiî işçiler tekrar işe girmek ve açıkta kalmak korkusu ile yarışacaklar. Bu gibi bir halde galip vaziyette bulunan işverenin insaflı davranacağına inanmak saf dillilik olur. Daha az bir ücretle ve sendikadan ayrılmak şartiyle tekrar ieş alınan işçiler, eskisine nazaran fazla ezilecektir ve bu gibilerin en makul, en mütevazi isteklerine: "Biz bu kadarını yapıyoruz, siz istirseniz yine grev yapın,, şeklinde cevap alacaklardır.

Siparişsizlikten müessesenin çalışmadığı bir anda, bir taşla iki kuş vurmak gayesi ile ayni zamanda umum masrafları azaltarak, veya işçilerin kütle halinde toptan issiz kaldıkları bir anda ilân edilen bir lokavt derhal muvaffak olur ve işgörenlere en ağır çalışma şartlarını kabul ettirmek kolay olur

Başka bir yazıda grev ve lokavtın zararları, işgören arkadaşlarıma anlatacağım.

— Niyazi CAN

DOGUM

Tekel kutu fabrikası idare âmiri Hasan Çolakoğlu'nun bir erkek çocuğu dünyaya gelmiştir. Küçük Ahmet Çolakoğluna uzun ömürler diler, anne ve babayı tebrik ederiz.

Her hafta bir hikâye :

Aşk Ve Sadakat

(Geçen sayıdan devam)

Yazan: M. Rafet OĞUZ

I

Binbir türlü çiçek kokulariyle yüklü ılık bir İlkbahar rüzgârının insanlara rahavet verip gönülleri gaşyettiği bir akşam.. Pencereme oturmuş, uzakta pırıl pırıl parıldayışları ile birer cevahirci dükkânının vitrinini andıran adaların arzettikleri güzel manzarayı seyre daldığım bir andı..

Ruhları okşayan, lâtif, bir bülbülün ötüşüne benzeyen, pürüzsüz gayet güzel bir kadın sesinin, hafif fakat yanımda imiş gibi yakından gelen içli ve hâzin, hâzin söylediği bir şarkı beni kendime getirdi.

Biraz evvel kendimi, bir şehrin sun'î ve tabiî güzellikleri karşısında hayal âlemine bıraktığımı hatırlıyor; fakat bu güzel ve hâzin sesin şu anda bir rüya mı yoksa bir hakikat mı olduğunu kestiremiyordum. Çünkü bu ses öyle bir sesti ki; durup dinlemek istemiyenlerin iradesini elinden alarak kalpten başlayıp bütün vücudü ipnotize edi'miş gibi bir tesirle insanı düşünemez bir hâle getirerek gayrî ihtiyarî dinlemek arzusunu duyuran ilâhî bir cezbeye mâlikti..

Birer nâle halinde feveran eden bu büyüleyici içli nağmelerin nebean ettiği kaynağın güzelliğini tasavvura çalıştığım bir anda:

— Ne o ağabey... Şarkı mı dinliyorsun? Fakat hakikaten dinlenilmeğe değer... Ne kadar içli, ne kadar dokunaklı ve güzel bir ses değil mi?.

Bunları söyleyen, benden bir yaş küçük olan kız kardeşimdi. Cevap vermediğimi görünce devam etti:

— Bu muhitte şimdiye kadar hiç böyle güzel bir ses duydun mu? Muhakkakki hayır!. Çünkü bu güzel sesin sahibi üç gün evvel İzmirdeki teyzesinden buraya gelen bizim bitişikteki Pakize Hanımın kızı Bayan Münevver'dir..

Demekki yedi, sekiz senedenberi İzmirde teyzesinin yanında bulunduğunu, yine bundan bir sene kadar evvel de bir defa işittiğim kızdı bu tatlı güzel sesin sahibi..

— Evet, hakikaten güzel diyerek sustum.

Şarkıyı terennüm eden ses çoktan duyulmaz olduğu halde, canhıraş bir feryâdı andıran gecelerin ses kıralı Puhu kuşunun hırçın garip sesiyle tempo tutarak, isimlerini bilmediğim bir çok gece böceklerinin âhenkli bağırışları. ötüşleri ile bir muzik konserini andıran sesleri arasında. onun; en son olarak söylediği; bütün ruhumu saran, derinliklerine işleyen (Hicran yine hicran) şarkısının yankıları kulaklarımda hâlâ devam ediyordu... Uyumadığım halde görmekte olduğum bu rüya âleminden beni ancak horoz sesleri ayırabilmişti. Saat üç olmuş, ben hâlâ o tatlı sesin gaşyedici sarhoşluğu içinde bocalıyordum. Bu hal bilmem daha ne kadar devam ettikten sonra o tatlı mesti içinde uyuyup kalmışım...

Bayan Münevverle tanışmamız hiç de zor olmamıştı. Çünkü nihayeti komşu idik. İşte bu yakın komşuluk dolayısiledir ki zaman, bizleri birbirimize itmiş, yaklaştırmıştı. Artık Münevver bizim eve her gün gelip gidiyordu. Onun bizim eve geldiği zamanlarda gözlerimiz birbiri ile buluşuyor, fakat bu buluşan gözler hiç de tesadüfün karşılaştırıp birleştirdiği lâlettayin iki kimsenin manâsız gözleri değildi. Bizim gözlerimiz her buluşuşunda bize aşkın leziziyeti tarifsiz olan şarabını içiriyor; birbirimize karşı olan sevginin üstünlüğünden bahisle istikbal için tatlı vaitlerde bulunuyorlardı.

Gözlerim onun elâ gözleriyle buluştuğu anda, vücudüm tatlı bir ürpertinin istilâsına maruz kalır; ılık, ılık bir şeyin akarak heyecandan mütevellit kalbimin raksettiğini duyar; kendimi ondan uzakta bulunduğum anlarda hasta, mükedder; yanımda olduğu zaman ise saadetin şahikasına ulaşmış kimselerin mesudiyeti içinde his ederdim.

Sesi kadar kendisi de ilâhî bir güzelliğe sahip bulunan bu kızı sevdiğimi anlıyordum. Öyle ise neden kendisine karşı olan aşkımı itiraf etmek hususunda mütereddit ve çekingenim? Neden mukabelesiz addettiğim bu aşkın verdiği ıstırap ve azaba katlanarak kendimi ölümün soğuk kucağına atmakta ısrar ediyordum?.

Düşünüyor ve bu halimi bir cihetten de haklı buluyordum. Öyle ya, bana karşı kalbinde aşka meylden küçük bir sevgi dahi yoksa büyük ve saf aşkımı itiraf ettiğim andan itibaren onu büsbütün kaybederek yakınımda görebilmek saadetinden de mahrum kalmak korkusu mevcut değil mi idi? Bu ihtimali düşünmek bile bana ölümden beter olduğu halde nasıl olur da aşkımı kendisine açabilirdim.

Hayır, hayır bu azabın verdiği muzdaribiyetle günden güne. tedrici bir surette harap olup gitmektense aşkımı itiraf ederek ya aydınlığa kavuşmak veyahut büsbütün bu azap denen işkence uçurumunun namütenahi olan karanlıklarına yuvarlanmayı göze alıyor ve:

(Devamı var.

İsveç işçilerile 7 ay... No: 4

Konuşan : Muzaffer DAYSAL

Randevu isteyen kadın - Romada otel hayatı - Uykusuz geçen 24 saat

— Biz paramızı Stokholm'de millî bankadan gider gitmez alacağız yemek ve yatışımızı da; uçak acentesi temin edecek. Diye malûmat verince:

«— Si Sinyor, Si Sinyor.»

diyerek ve muamelemizi tamamlıyarak serbest bıraktılar.

İnatçı ve lâf anlamaz İtalyan gümrük polîselrine derdimizi anlatmaktan terimiz henüz soğumamıştı ki; Bu sefer aynı uçakta İstanbuldan beri seyyahat ettiğimiz genç ve güzel türkçeyi fasih konuşan bir bayan belirdi. Gayet nazikâne:

«— Bir zarfınız bulunur mu?»

diyerek söze başladıktan sonra; İtalyanın bilhassa Romanın da Paris kadar güzel olduğunu Romayı Paris ve İstanbul kadar tanıdığını, eğlence yerlerinin otellerinin gayet müsait olduğunu bahisle paramızın olup olmadığını sordu. Ve adını unuttuğumuz bir otelin adını söyleyerek:

«— Romadaki otellerden birinde buluşup hoşça bir gece geçirsek herhalde hayatınızın en iyi gecelerinden birini yaşarsınız» dedi. Ve ilâve etti:

«— Böyle bir fırsat her zaman elinize geçmez tahmin ederim bu fırsatı kaçırmayınız..

Bir taraftan bizimle konuşurken diğer taraftan da zekâ fışkıran baygın ve geceler kadar siyah gözleri ile uçağımızda yolculuk eden diğer yolcuları tarassut ediyordu. Esasen bu bayanın uçakta iken; muhtelif lisanlarla konuşarak diğer yol arkadaşlarımızla ahpaplığı ileri götürdüğü nazarlarımızdan kaçmış değildi. Biz teşekkür ederek böyle bir fırsattan istifade edemiyeceğimizi ve yanımızda paranın olmadığını söylerken o ısrarla:

«— Saat 22 de buluşalım. Amma muhakkak buluşalım» diyordu.

Her ne kadar ısrar ettiyse de hem paramızın olmadığını ve hem de evli olduğumuzu hatırlatarak; bu isteğinin yerine gelemiyeceğini kesin bir lisanla anlattık ve iyi geceler temennisinde bulunarak yanından uzaklaştık.

Böylece; bizce ne olduğ,u meçhul; bu "tatlı belâ,, dan kurtulduk. Roma hava alanında bir gece misafir olacağımız otele götürmek üzere S. A. S. hava yollarının otobüsü bizi gümrük binası önünde bekliyordu.

Otobüsün geniş koltuklarında Atinadan - Romaya olan yolculuğumuzun yorgunluğunu hissettik. Bu yorgunluğun sebebi ile de etrafı dahi göremedik. Sirkeci ile Yeşilköy arasında kalan mesafe kadar bir yolu katettikten sonra (Alberg Krial) adı verilen otelde bir gece kalacaktık.

Şüphesiz uçak acentesinin misafiri idik.

Sağ ve solu rengârenk ışık yanan geniş caddeyi otobüs; bizi âdeta bir an evvel istirahate kavuşturmak istiyormuş gibi uçarak geçtikten sonra. Romanın (Dev) oteli; (Alberg Krira!) otelinin önündeydik.

Heybeti karşısında insanın başı dönen bir otelin salonundan içeriye girdiğimiz an; biribirimizin yüzüne hayretle bakmaktan kendimizi alamadık. Aynadan farksız parke döşeli bu salonun tabanına insan âdeta basmağa kıyamaz. Gümrük memurlarının kabalığına tezat teşkil eden salonun tavanından sarkıtılmış avizelerden dökülen ışık hüzmeleri, arkaları beline kadar açık gece elbiseleri ile dans eden İtalyan dilberlerini heykelleştiriyordu. İtalyan zevk ve mimarisinin tâ kendisi olan bu otelin iç mimarisi de fevkalâde idi. Geniş pencereleri örten perdelerin... hi bir zarafet göze çarpıyordu.

Birbirlerinden asla ayrılmak kararında olmayan ceylân gözlü, esmer tenli, siyah saçlı İtalyan güzellerinin salonun bir köşesinde İtalyan dans müziğini çalan orkestraya kapılarak dans edişleri dahi görülecek bir manzara teşkil ediyordu.

Bu manzara İtalyanın eski günlerine döndüğünün bir işarlti idi fakat zengin olanlar için... Bu tabaka Hasbi çoktan unutmuştu. Halbuki; Romanın içerisine doğru nüfus edilse......

Müzik durmuş; çiftler birer birer masalrına çekillerek, kuvvetini kaybetmiş alkollerini tazelemek için kadeh kaldırıyorlardı. Masalar dolup boşalıyor. Her köşl ayrı bir mevzu.

Bu vaziyet karşısında Hulûsi bana baktı âdeta gözlerinde:

— Ne dersin Vasfi? Diyen bir ifade vardı. Evet gözlerimiz büyük bir arzu ile parlıyordu. Fakat yolculuuğn yorgunluğu birbardak limonata dahi içmemize mani oldu. Ve yatağımıza uzanmağı tercih ederek bir başka âlemde yaşıyan bu kitleyi başbaşa bırakarak. (Metrdotel) in bize tahsis ettiği müstahdemin rehberliği ile odamıza çekildik.

Aslında bir oda değil; bir daire idi, bize tahsis edilen yer iç içe girmiş üç odadan ibaret dairemizin 1 odası oturma, diğeri yatak odası idi, üçüncü bölümde de banyomuz vardı. Yatak odamız caddeye bakıyordo. Yataklarımızın geniş ve rahatlığına rağmen sabaha kadar çalışan nakil vasıtalarının motor ve klâkson gürültülerinden sabaha kadar gözümüzü dahi kırpmadık.

Böylec ayrı bir ülkede geçirdiğimiz ilk gecemiz uykusuzluk içinde geçti. Ve sabahın erken saatinde odamızdaki telefon bizi sabah kahvaltısına çağırdı.

(Devamı var)

Büyükdere Kibrit Fabrikasında

Fabrika Müdürü: (İşçinin teşkilâtlanması kültür seviyelerinin yükseldiğine işarettir) diyor

Büyükdere Kibrit fabrikasının 650 işçisi geçenlerde kendi iş kollarında bir sendika kurdular. İstanbulda mevcut Tekel işçi sendikalarına katılan İst. Kibrit ve Ağaç Sanayii işçileri sendikası ile: Tekel işçi sendikalarının sayısı 8 e yükseldi. Bu suretle Tekel'in İstanbuldaki bütün iş kollarında çalışan işçilerin hemen hepsi birer sendikaya bağlanmış oldu. Teşkilâtlanma vadisinde Tekel işçisinin gösterdiği kabiliyeti belirtmeden geçmek mümkün değildir.

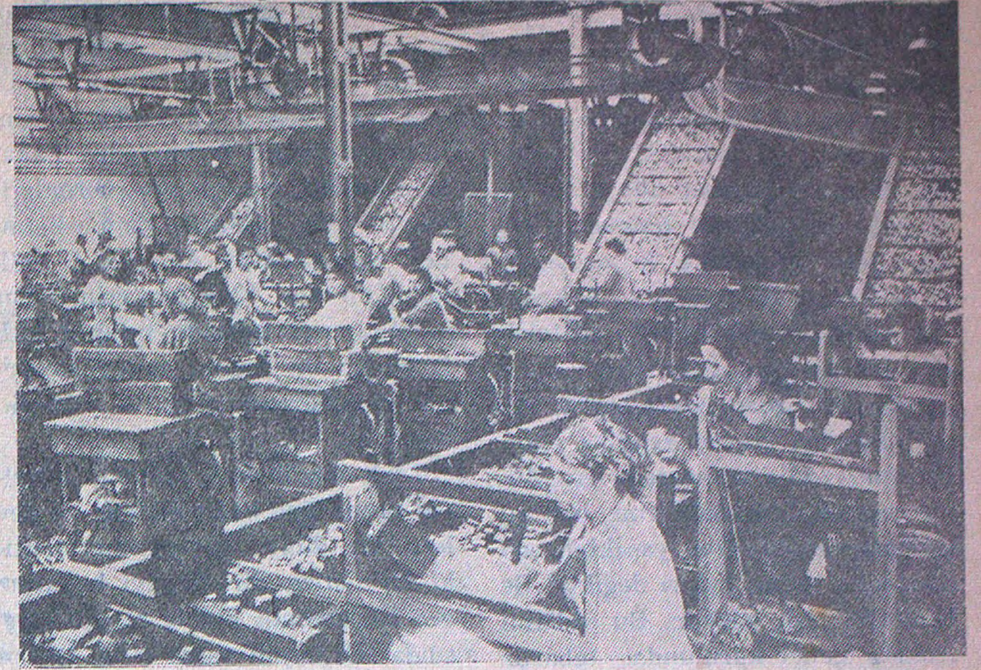
Bu arada, Tekel fabrikalarının, işçisi ile yanyana bir arkadaş gibi çalışan müdürlerini hatırlamamak da kadir bilmezlik olur.

Bir işçi gazetesinin mensubu olarak Tene'; Büyükdere Kibrit fabrikasına bu duygu ve düşünce ile gittim.

Fabrikanın genç müdürü Süheyl Furgaç; fabrikanın tarihçesi, kapasitesi ve diğer hususları hakkında şu izahatı verdi:

«— Kibrit fabrikası yurdumuzda ilk defa 1929 yılında Belçikalılar tarafından Sinopta kurulmuş fakat faal vaziyete geçmeden İstanbula Büyükdereye nakledilmiş. Bu sefer fabrika İsveçlilerin idaresinde bulunuyormuş. 1932 den 1943 yılına kadar İsveçliler tarafından işletilen fabrika 1946 yılında Tekel'e yani devlete devredilmiş.

Fabrikada 650 işçi çalışır. Kapasitemiz 67 bin sandıktır. Her sandıkta 5000 kutu kibrit vardır. Günlük imalât 1 milyon 750 bin kutudur. Saat ücreti durumu; 30 - 128 kuruş arasında değişir. Normal kapasiteden fazla iş veren işçi prim alır. Bu sayede kapasite asla düşmez bilâkis yükselir. Tahminin prim esasının hem işçi içn ve hem de çalıştıran için bir kazanç olduğu merkezinde toplanır.»

Kibrit Fabrikasında çalışma

Kibrit Fabrikası Müdürü

Müdürün kısa ve özlü bu izahatından sonra:

«— Fabrikanızda çalışan işçilerde derneklerini sendika haline getirdiler. İşçilerinizin bu hareketini nasıl karşıladınız?» diye sordum.

Müdür Süheyl Furgaç:

«— İşçinin teşkilâtlanması kültürel seviyesinin yükseldiğine delâlettir. Ben sendikayı iyi bir işçi teşekkülü olarak kabul ederim. Ve bu dâvada payıma düşeni yapmaktan imtina etmem çünkü; işçi arkadaşlarımın menfaatini gözetmekle iş yerinin menfaatini gözetlemiş olurum. Esasen onlarla daima bir arkadaş, bir kardeş olarak görüşmeği, prensip olarak kabul etmişimdir. İnanıyorum ki; bu çatı altında görülen her iş beraber çalışmak sureti ile görülür.»

Dedi.

Fabrika müdüründen sonra; sendika yönetim kurulu üyeleri de muhtelif mevzular etrafında izahatta bulundular.

Sendika yönetim kurulu üyelerinden Mehmet Çelemoğlu iş emniyetinin lüzumunu belirttikten sonra :

«— İş mahkemeleri bir an evvel kurulmalıdır. Bu bizler için çok lüzumludur. Ve muhakkak ki bir noksandır.» dedi.

Sendika kurucu başkanı Ömer Sezer de:

«— Bir çok isteklerimiz var yazmakla bitmez söylemekle tükenmez. Fakat bugün için en önemlisi umumî hastalık sigortası kanunudur. Şükür bizim için gecesini gün düzüne katan Milletvekillerimiz ve Çalışma Bakanımız Sirer'in yılmak bilmez çalışması sayesinde bu kanunun da B. M. Meclisi umumî heyetine sunulduğunu öğrendik. Düne nazaran bugünün avantajlarını nim tekabul ediyoruz. Gün geçtikçe de daha iyi olacağımıza iman ediyoruz.» dedi.

Dâvalarında göğüsleri iman, inan dolu İst. Kibrit ve Ağaç sanayii işçileri sendikası üyelerinin bu dâvadaki görüşlerine ben de iştirak ediyor ve çalışmalarında sonsuz başarılar temenni ediyorum.

Muzaffer DAYSAL

Bir işçi kız vazifesi başında

İŞÇİ SİGORTALARI KURUMU

Ekim 1949 sonu itibarile İşçi Sigortaları Kurumuna intikal eden Sigorta vak'alarile Sigortalılara yapılan yardımlar

Kuruma intikal eden Sigorta vak'aları

İş kazası adet	Meslek Has. adet	Analık adet	Malûliyet adet	Ölüm adet
13,118	252	18,104	261	165

SİGORTALILARA YAPILAN YARDIMLAR

İş kazası, meslek hastalıkları ve Analık Sigortaları

İş kazası ve Meslek hastalığı sigortası Lira Kr.	Analık sigortası Lira K.	Sigorta avansları Lira K.	Toplam Lira Kuruş
2,1553,8586,10	2,463,097,17	23,694,18	4,640,644,45

GARSONLARIN ANKARA PALASLA İHTİLAFLARI

Ankara (Hürbilek) — Ankara Palasda çalışan garsonların idare ile çıkardıkları ihtilâf vilâyet hâkem kuruluna intikal etmiştir. İhtilâfın mevzuu yüzde onların devam eden talimatnamenin idare tarafından ihlâl edilmesidir.

Grev, sadece enerji sarfıdır

(Baştarafı 1 de)

Mesleklerinin müşterek menfaatleri ve haklarını temsil edebileceklerdir. Hakem kurullarına ve müşterek meselelerde mahkemelere başvurabileceklerdir.

5) Her demokraside olduğu gibi bizim sendikamızda millî teşekküller olacaktır.

Bu, son madde demokrasi gereği olduğu kadar Türk işçisinin en içten arzusunun icabıdır. Arkadaşlar, bugün Hükûmet dünya ile işbirliği imkânlarını bulmak için dört defa beynelmilel kongreye işçi delegeleri göndermiştir. Arkadaşlar, bütün memleketlerde mütekâmil bir sendika mefhumuna dahil şartlar bunlardan başka şeyler midir? Bazıları grevsiz sendika olmıyacağını iddia etmektedirler. Bunu cesaretle tartışabilirim, ben şu kanaatteyim ki, grev yasaklığı sendika hürriyetine aykırı değildir. Sebeplerini izah edeyim. Bu iddiamı Ankara genel kurulunda tebarüz ettirmiştim. Gene de şu toplantıda işçi arkadaşlarıma kısa olarak izah edeyim. Aziz arkadaşlarım, bugün işçinin grevle elde edebileceği hak ve menfaatlerin çok fazlasile makul ve âdil bir hâkem usuliyle sağlamak mümkündür. İşte arkadaşlar bizde tatbikat böyledir. Adalet kapıları İzmir, İstanbul, Ankara hâkem kurullarımız en geniş bir grev hareketinin sağlayamıyacağı menfaatleri işçimize temin etmişlerdir. Bu hususta inanmayan bir fert var ise yukarıda bahsedilen adalet kapılarındaki dosyaları tetkik buyuryurmalarını dilerim. Bugün devletçi bir rejimde zümrenin kendi kuvvetleriyle arzularına anlaşmalarına liberalizmde olduğu gibi bir ihtiyaç yoktur. İhtilâflarda devletimizin âdil bir nâzımlık ve âdil hâkemlik rolü oynaması esastır. Fakat iş kanunumuz bu zihniyetten mülhemdir. Kalkınma devirlerinde olan ve hattâ geçmiş asırları süratle telâfiye mecbur olan bir memlekette grev enerji israfı olduğu gibi çok defa fele fakir memleketlerde işçinin sefaletine sebep olmaktadır. Arkadaşlar, sendikaların grev yapan üyelerini günlerce besliyebilmeleri için milyonluk ve hattâ milyarlık servetler teraküm ettirmeleri lâzımgelir ki bu da işçi tasarruflarının kısır yerde istihlâk edilmesine sebep olur. Ve hattâ çok defa patronlar sendikaları zayıf düşürmek için grevleri tahrik ederler. Fakat devletçi bir rejim millî iktisad üstünde bu nevi oyunlara göz yumamaz. Arkadaşlar şayet grevin karşılığında bir de lokavt yani patronların tazyik maksadiyle müesseselerini kapamaları da yasak edileceği için bir adalet gereği yerine getirilmiş oluyor. İşte dünyada müşahede ettiğimiz en yeni gelişmeler Amerikanın bile grev hakkını tahdide hattâ büsbütün kaldırmağa doğru gittiğine dair belirtiler vardır.

Grevin bazı memleketlerde ne gibi maksaslarla âlet edilmekte olduğu meydandadır.

Acaba grev yapmayan bir sendika her müeyyideden mahrum mudur? Hayır, çünkü mensupların hakkını aramak için türlü vasıtalara sahiptir. Hâkem kuruluna gider, iş kanununun müeyyidelerine baş vurur, temsil ettiği dâvayı devletin organlarına aksettirebilir, üyelerinin ihtiyaçlarını karşılamak için teşebbüsler yapabilir.

Sayın arkadaşlarım, ben bunları söylerken sadece bugünkü durumu tesbit ediyorum. Yarın ne gibi gelişemeler karşısında kalacağımız hattâ yeni şartların bizi ne gibi kararlar almağa zorlayacağı hakkında peşin hükümlere saplanamayız.

Sadece Büyük Meclisin bir başarısı olan bu esere kusur bulanların - yazı ve sözlerinde - objektif delillere rastlayamadık. Şimdi hükûmet bu kanuna yüklendiği sorumluluğun elbette farkındadır. Fakat öyle umulur ki, işçi ve işverenlerimiz bu yeni haklarını daima kanunun ruhuna sadık kalarak ve milletimizin ana menfaatlerini her mülâhazanın üstünde tutarak kullansınlar ve kanun müeyyidelerinin uygulanmasına ihtiyaç bırakmasınlar.

Türk sendikaları kanunu hürriyet prensibine bağlı milletçi ve devletçi bir dünya görüşünün mantıkî bir neticesidir. Sanayi hayatına geç başlamanın binbir zararı karşısında tek teselli varsa o da, bir an evvel bu yola girenlerin tecrübelerinden faydalanabilmek imkânıdır.»

Mustafa Güven de söz alarak işçi dâvasının son tekâmülü hakkında geniş ev etraflı izahlarda bulunmuştur.

Niyazi Can da grev hakkında son günlrde ileri sürülen mutalâaları teker teker inceledikten sonra ecnebi memleketlerde muhtelif grevleri ve neticelerini görmüş bir insan olarak grevin aleyhinde bulunmuştur.

Mustafa Güven yeniden söz alarak şunları söylemiştir:

«— Arkadaşlar, mühim iki memleketten bahsedeceğim. Bunlardan biri devlet dairelerinde tekaüde ayrılanların soluğu fabrikamızda almaları keyfiyetidir.

Fabrikamızda bir çok kimseler tekaüd maaşı aldıkları halde bir de burada çalışıyorlar. Buradaki yerlerini ev geçindirmek zorunda olan, çoluklu çocuklu gençlere bıraksalar daha iyi olur.

İkinci mühim mesele fabrika doktorunun lâkaydisidir. Her gün şikâyetler edilirken burada neden bahsetmiyorsunuz, yoksa, korkuyor musunuz? Doktor telefonla enjeksiyon yapıyor, muayenesiz ilâç veriyor. Bu ne biçim doktorluk.»

Diğer bazı delegeler de Mustafa Güven'i desteklemişler ve doktorun sıhhiye memuruna hitaben «Kan olmadıkça beni rahatsız etmeyin» sözü üzerinde ısrarla durmuşlardır.

Yusuf Bulay da mufassal bir konuşma yaparak, sendikalar mevzuunu etraflıca izah etmiş, işçileri sendika etrafında toplanmağa davet etmiştir.

Yapılan seçim sonunda yönetim kuruluna şunlar seçilmişlerdir:

Mustafa Güven, Hasan Türker, Sevket Çelikkal, Yusuf Bülay, Şerif Üzümcü, Niyazi Can, Mustafa Kıralngıç, Şevket Kırman, Mithat Yalgın, Mustafa Arıcan, Halil Güney.

Denetim kurulu ve haysiyet divanı seçimi de yapıldıktan sonra İstanbul işçi sendikaları birliğine iltihak kararı ittifakla karar alınmıştır. Bu münasebetle söz alan işçi sendikaları birliği Başkanı Zühtü Tetev güzel bir konuşma yaparak, aldıkları karardan dolayı Yunus Çimento Fabrikası işçileri sendikası üyelerini tebrik etmiştir.

Toplantı gayet samimî bir hava içerisinde devam etmiş ve olgun bir şekilde sona ermiştir.

İstanbul kibrit ve ağaç sanayii işçileri sendikası ana tüzüğü

K) İşbu ana yüzük hükümleri ne suretel uygulanacağını gösterir talimatnameler hazırlamak

İ) Sendikaya mensup iki veya sendika ile işveren arasında çıkmış olan ihtilâflarda tarafları uzlaştırmaya çalışmak üyeler arasında bu teşebbüs faide vermediği takdirde divanı toplayarak karara bağlamak üzere divana havale etmek

M) Sendika işçileriyel başka sendikalara bağlı işçiler arasında çıkmış olan ihtilâfları bunların bağlı oldukları sendikaların yönetim kurullarıyle tesis edip itilâfı gidermeye çalışmak,

N) Genel kurulu ve haysiyet divanını işbu tüzükte yazılı hükümler dairesinde çağırmak üyelerin verecekleri aidatı muntazaman toplamak v diğer kaynaklardan gelecek tahsisine itina etmek üye aidatı en az elli kuruştur.

Yönetim Kurulunun çalışma tarzı

Madde 30 — Yönetim kurulu en az 15 günde bir sendika idarehanesinde toplanarak gündemindeki konuları görüşüp karara bağlar sendika idarehanesinde resmî tatil günlerinden gayri muayyen saatlere ynöetim kurulu üyelerinden en az bir kişi müracaatları kabul etmek üzere hazır bulunup ve bu saatler sendika idarehane merkezinin kapısında yazılı bulundurulur. Yönetim kurulunun kararlarından bu kararlarda imzası bulunan sorumludur.

Madde 31 — Hastalık sair gibi mecburî haller müstesna yönetim kuruluna arka arkaya üç toplantısına gelmeyen üye başkan tarafından yazılı bir bildirim yapılır üye buna rağmen yine gelmezse yönetim kurulundan çekilmiş sayılarak yerine 25 madde mucibince yedeklerden biri getirilir.

Madde 32 — Sendika başkanı her yerde ve her hususta sendikanın temsilcisidir. Hastalık veya özürü halinde bu süre içinde başkanlık vazifelerini vekili yapar sendikanın mühürü yalnız başkanda durur. Başkan vekili tarafından muamelâtın idaresi gerektiği zaman ona verilir mühür ancak elinde bulunduğu kimsenin imzasını havi olduğu takdirde muteberdir.

Madde 33 — Yönetim kurulu mesleki ve idarî her hangi bir işin incelenmesi için bilgisinden ve tecrübesinden fayda umduğu kimseleri danışma maksadiyle toplantısına çağırabilir bu zatlar kararlarda oy sahibi değildirler.

Defterler

Madde 34 — Yönetim kurulu tarafından aşağıda yazılı defterler tutulur:

A) Aza defteri sendikaya girenlerin giriş tarihleri aylık veya yıllık para taahhütleri bu deftere yazılır.

B) Karar defteri yönetim kurulunun kararları tarih ve numara sırasiyle bu defete yazılır bu karrların altı üyelerin imzalariyle tasdik olunur.

C) Gelen ve giden evrak defteri: Gelen ve gönderilen evrak, tarih ve numara sırasıyla bu defterlere kayıt ve gelen evrakın asılları ile gönderilen evrakın müsveddeleri bu tarih ve numaralır altında dosyalarında hıfzolunur.

D) Demirbaş defteri sendikaya ait bütün menkul ve gayri menkul eşya bu deftere kayıt olunur.

E) Varidat sarfiyat defteri sendika namına alınan bütün paraların alındıkları ve sarfolunan paraların verildikleri yerler sarih olarak bu defterlerde gösterilir. Ve bu varidat makbuzlarıyla sarfiyatın müsbit evarkı saklanır.

F) Kasa defteri sendikanın bütün nakit parası bu deftere kayıt olunur alınıp verildiği muntazam yazılır.

G) Dip koçanlı makbuzlar sendika bütün varidatını dip koçanlı ve sıra nolu makbuz mukabilinde alır müsamereler hasılaltıyla isimsiz gönderilen bağışlar varidat defterine emşruhat gösterilerek kayıt olunur.

H) Bilânço v hesabı kati

(Devamı var.)

Anketimizin uyandırdığı alâka

(Baştarafı 1 de)

dördünü ben veriyorum, bir o kadarını da işverene yüklemişler.

Eğer devlet işverenin hakimiyetini temsil etseydi böyle kanunlar çıkarmı idi?

Sonra biliyor musun ki ey genç arkadaşım, şimdiye kadar hâkim kurullarına intikal etmiş iş ihtilâflarının hemen hepsi işçinin lehine hal olunmuştur! Eğer devlet senin yazdığın gibi işveren sınıfının hakimiyetini temsil eden) bir yer olsaydı o zaman bunların hepsinin işçi aleyfine hal edilmesi lâzımdı.

İş kanununun filân maddesi şöyle filân maddesi böyledir diye itirazlar oluyor 13 ncü maddeye sen de dokunmuşsun. Bu itirazların haklı tarafları vardır, fakat bir de bu kanunun hiç olmadığı zamanları düşündün mü? Ben o zamanlarda da işçi idim. İşçilere sınıf mücadelesi yolunu tavsiye ederken diyorsun ki (Bu yol her sınıfın kendi kuvvetlerine dayanarak haklarını elde etmek yoludur!)

Hangi kuvvet ey benim genç arkadaşım? Adın Topçu ama topunun barutu yok. Sekiz saatlik mesaiyi fazla mesaiyi, Analık Sigortasını, iş kazaıs sigortalarını, devamlı gelirleri, ihtiyarlık sigortasını ve daha neleri neleri kuvvetine dayanarak mı elde ettin? Hangi kuvvet Keşke olsaydı da ona dayanarak evvelâ kendimizi islâh etseydik. İçimin derdi deşildi. Bak sana anlatayım:

Ankarada bir Yapı Kooperatifi kurduk, kapı kapı dolaştım, ucuz arsa temin ettim, bunu parselletim, Belediyeye yol çektirdim, kredi buldum, fakat arkadaşlarım işi anlamadıklarından arada tesanüd yapamadıklarından Kooperatif dağıldı, canım teşebbüs boşa gitti. Son dakikada beni yalnız bıraktılar.

Sendikalar için inkişaf edemiyor denilemez. İyi kötü bir terakki vardır, her şeyde haklı olmak lâzım ben de bir sendikanın genel sekreteri ve bir kooperatifin başkanıyım. Ama bizim sendikalar Amerikadakiler gibi değilse de bunun kusuru ne kanunda, ne de nizamdadır. Bunun kusuru bizdedir! Sen dört kişiyi bir araya getirebilir misin? Sen ona bak! Çalış arkadaşlarına tesanüd terbiyesi ver. Hakikat acıdır ama itiraf etmeliyiz, yoksa haksızlık ve şirretlik eder ve milletin nezdindeki itibarımızı kaybedersek işin havi tersine döner ve kafamıza sarbeler inmeğe başlar. Biz başka zamanları da biliriz şimdi işçilerin altın devridir. Aman dikkat, bunu kaybetmiyelim!

Lüzumsuz bir karar

(Baştarafı 1 de)

ya gelmiş bulunan İstanbul İşçi Sendikaları Birliği Heyetinin İstanbul işçilerini zümre zümre veya toplu olarak ilgilendiren çeşitli konular hakkında izhar ettikleri ve ilgili makamlarca da çok iyi karşılanan ve isafına çalışılan dileklerden kendilerini alâkalandıran kısımlarını tekrarlamışlardır.

Çalışma Bakanlığı mensupları mensucat sanayii sahasında iş hacminin daralmaması için son zamanlarda hükûmetçe alınmış olan ve alınması düşünülen tedbirlerin yakın zamanda tesirlerini hissettireceğini ummaktadırlar.

İthalât listelerinin bugünkü durum göz önünde bulundurularak şekillendirilmesi mensucat maddelerimiz için ihracat imkânları aranması ve bunun teşviki ve muamele vergisinde tadilât yapılması bu tedbirlerin başında gelmektedir.

Basıldığı yer:
Kenan KUTAY Matbaası
İstanbul